

[Udenrigsministeren]

så udbredt tilslutning, som tilfældet har været.

Dette at inddrage miljøhensyn og at gennemføre direkte miljøprojekter er ikke nyt i dansk ulandsbistand. Miljøaspektet indgår i forundersøgelserne og også i de efterfølgende evalueringer af alle bistandsprojekter. Og Danida yder allerede i betydeligt omfang støtte til projekter, som netop er udvalgt ud fra en økologisk synsvinkel. Der er tale om projekter især inden for Sahel-området og i Tanzania og i Kenya, og der er tale om projekter, der allerede er oppe på over 100 mill. kr. om året.

Størstedelen af Sahel-projekterne vedrører plantning, enten som led i klitstabilisering eller i form af plantagedrift. Ud over det er der tale om fremstilling af alternativt brændsel, anvendelse af vedvarende energi. Her er der blevet lagt stor vægt på, at projekterne sigter mod både at bevare naturgrundlaget og at skaffe økonomisk udvikling, og det er jo dermed i god tråd med anbefalingerne fra Brundtland-kommissionen.

De hidtidige mere direkte miljøprojekter har overvejende været finansieret af enten den bilaterale gavebistand eller den såkaldte multibistand, men også vores statslånsbistand er rettet mod den slags aktiviteter. Jeg kan f.eks. nævne, at danske statslån nu vil blive anvendt til sol- og vindenergiprojekter i Indien.

Med hensyn til den miljøhandlingsplan for udviklingsbistand, som Danida nu skal udarbejde, forestiller jeg mig, at man går frem efter den model, som allerede har vist sin anvendelighed ved udformningen af handlingsplanen for kvinder og bistand. Det er min tanke, at den overordnede strategi i miljøhandlingsplanen skal være færdig inden årets udgang, og de efterfølgende to faser, det vil sige de konkrete sektorstrategier og landeprogrammerne, skal så kunne foreligge i løbet af 1988. Jeg forstiller mig, at miljøhandlingsplanen kan blive til i et bredt anlagt samarbejde, hvor Danida selvfølgelig vil inddrage den betydelige viden og indsigt, vi allerede i dag har i Danmark på disse områder.

Men jeg vil føje til, at det ikke bare er i vort eget bistandssamarbejde, vi ønsker at følge op på Brundtland-kommissionens rapport. Det vil vi også gøre internationalt, og vi har allerede sidste år i Verdensbanken

taget initiativ til en fællesnordisk stående instruktion om miljøspørgsmål til den nordiske eksekutivdirektør i Verdensbanken. Her er hovedpunkterne, at miljøhensyn bør indgå i alle faser af projektplanlægningen, ikke mindst når man udvælger projekter og i selve udførelsesfasen.

Også inden for de bistandsrelevante FN-organer har Danmark – det gælder især i de sidste 4–5 år – arbejdet for, at man tillægger miljøhensynet øget vægt. Vi har ikke mindst i UNDP fremhævet, at faglig bistand på miljøområdet er en forudsætning for, at miljøhensynet kan slå igennem i de fremtidige udviklingsbestrebelsers i modtagerlandene.

For at opnå en bæredygtig udvikling er det vigtigt, at alle lande og alle relevante FN-organer indretter deres aktiviteter efter de anbefalinger, man finder i kommissionens beretning. Derfor vil Danmark arbejde herfor. Det vil vi bl.a. gøre på den næste samling i Styrelsesrådet for FNs Miljøprogram, UNEP – det afholdes i juni i år – og vi vil også gøre det til efteråret, når der er FN-generalforsamling. I disse bestræbelser arbejder vi tæt sammen med de øvrige nordiske lande, og der vil allerede her i juni blive afholdt et møde, så vi kan samordne de nordiske landes initiativer både nationalt og internationalt i denne vigtige sag.

Når vi kommer til den danske bistand, vil jeg først sige noget mere principielt om den overordnede fordeling af de bistandsmidler, Folketinget stiller til rådighed.

Jeg synes, at der fra tid til anden vel må være et naturligt behov for, at vi prøver at se med friske øjne på de mere formelle kriterier, der bliver lagt til grund for fordelingen, for det er klart, at verden forandrer sig. Hvis vi kigger på dansk udviklingsbistand, som den er vokset fra den spæde start for mange år siden og frem til situationen i dag, er det klart, at forskellene er mere iøjnefaldende end lige netop lighederne. Jeg tror roligt, man tør sige, hvis vi kigger på de sidste 25 år, at vi finder ikke i Danmark nogen form for offentlig virksomhed, der er vokset tilnærmelsesvis så stærkt, hverken når det gælder de summer, der er tale om, eller når det gælder den procent af vores nationalprodukt, der bliver anvendt her.

Hertil skal føjes, at vi i de kommende år står over for yderligere kraftige stigninger. I år er vi tæt på 6 mia kr. Vi passerer 6 mia.